

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน จาก ตำนานไทย

ชุมนุมเพชรฆาต

ผ. อึ้งอรุณใจ

★ หนังสือสามเกลอ
★ ขนานแท้และหาอ่านยาก
★ แบบปกอนุรักษนิยม
★ ไว้ทั้งหมด เหมาะสำหรับ
★ สะสมและอ่าน
★ เพื่อย้อนรำลึกในอดีต

ตัวอย่าง

ประพันธ์สาส์น

ทศวรรษที่สี่ที่ฝากชื่อ สารหนังสือสื่อชีวิต

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน

จาก

ตาสากแตก

ตอน

ชุมนุมเพชรฆาต

ผ. อักษร/๕๗.

ชุมนุมเพชรฆาต

ป. อินทรปาลิต

© กองทุน ป. อินทรปาลิต ในสมาคมสื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ผู้ก่อตั้ง : ปรานี อินทรปาลิต

นายกสมาคมและผู้ดูแลกองทุน : พลดิศัย สิทธิธัญญา

ที่ปรึกษากองทุน ป. อินทรปาลิต : สุวัฒน์ วรดิลก, อาจันต์ ปัญจพรรค์,
ปองพล อติเรกสาร(พอล อติเรกซ์), พลเอกธีรเดช มีเพียร, เตือนใจ ตีเทศน์

พิมพ์ครั้งแรก : ๒๕๑๐ ใน ศาลาโกหก

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : ๒๕๑๔ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น พิมพ์ครั้งที่ ๓ : ตุลาคม ๒๕๔๗

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging In Publication Data

ป. อินทรปาลิต.

ชุมนุมเพชรฆาต. -- พิมพ์ครั้งที่ 3. -- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2547.

72 หน้า.

1. หัตถนิยาย. I. ชื่อเรื่อง.

895.917

ISBN 974-9743-60-1

ราคา ๔๙ บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด ๔๑๓/๒๖ ถ.อรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย
กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๔๓๔-๑๓๔๗, ๐-๒๔๓๕-๕๗๙๙
โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๖๘๑๒ <http://www.praphansarn.com>

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แปดน พริ้นท์ติ้ง

ผู้ก่อตั้ง : สุพล เศรษฐาภา ที่ปรึกษา คณะ กิตติโกวิท, พิสุทธิ เลิศวิไล, สุวิธ จิระเมฆากุล,
บุญเลิศ สี่อุไร, ธีรชัย ศรีเจริญรัตน์, อติเรก ศรีวัฒนาวงษา กรรมการผู้จัดการ : อาทร เศรษฐาภา

บรรณาธิการบริหาร : จำเนียร พลสวัสดิ์ กองบรรณาธิการ : ชัชฎาพร นิ่มอนงค์

ภาพปก : อาภรณ์ อินทรปาลิต รูปเล่ม : พิษขลุ่ย ศรสวัสดิ์ พิสูจน์อักษร : ยาใจ เฉลียว

คำนิยม

ผมเป็นแฟนสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ แต่เริ่มหาซื้อสามเกลอมาอ่านด้วยสตางค์ของตนเองเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งจัดเป็นช่วงปั่นปลายชีวิตของท่านผู้ประพันธ์แล้ว ผมจึงมีโอกาสซื้อหาสามเกลอตอนใหม่ๆ มาอ่านได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพียง ๕ ปีเท่านั้น (พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๑๑) สามเกลอที่ ป. อินทรปาลิตประพันธ์ขึ้นใหม่ในช่วงเวลานั้น ประพันธ์ให้กับสำนักพิมพ์ ๔ แห่ง ได้แก่ สำนักพิมพ์ผดุงศึกษา ประพันธ์สาส์น บันตือสาส์น และเพลนิจิตต์

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ผดุงศึกษา ประพันธ์สาส์นได้จัดพิมพ์สามเกลอชุดใหม่ที่มีขนาดรูปเล่มต่างออกไปจากเดิม คือมีขนาดใหญ่กว่าธรรมดา เป็นสามเกลอในชื่อ ‘ศาลาโกหก’

ภายในเล่มมีเรื่องสั้นอื่นๆ จากปลายปากกาของ ป. อินทร-
ปาลิต อยู่ประมาณเกือบครึ่งเล่ม ส่วนครึ่งหลังเป็นสามเกลอ
พล นิกร กิมหงวน ตอนที่ประพันธ์ขึ้นใหม่เอี่ยมและจบใน
เล่ม ประเดิมด้วยตอน ‘สมิงเขาใหญ่’ ในฉบับปฐมฤกษ์

‘ศาลาโกหก’ ได้ออกวางจำหน่ายต่อๆ มาเฉลี่ย
ประมาณเดือนละหนึ่งเล่ม ซึ่งผมคอยติดตามซื้อทุกเดือน
‘ศาลาโกหก’ เท่าที่สำรวจได้ในปัจจุบันนี้มีจำนวนทั้งหมด ๘๐
(๗๐-๘๐) ตอน สามเกลอหลายตอนที่สนุกและยังประทับใจ
อยู่จนทุกวันนี้ได้แก่ หนุ่มเนื้อหอม, คดีหลอกเด็ก, ไปโลกันตร์
จะเข้ผีสิง ฯลฯ โดยเฉพาะสามเกลอในเทศกาลส่งท้ายปีเก่า
ต้อนรับปีใหม่ซึ่งมีให้อ่านทุกสิ้นปี

นับว่าเป็นข่าวดีสำหรับแฟนสามเกลอที่ทางสำนัก
พิมพ์ประพันธ์สาส์นได้รวบรวมสามเกลอในชุด ‘ศาลาโกหก’
นำมาพิมพ์ใหม่อีกครั้ง เพื่ออนุรักษ์ผลงานอันมีคุณค่าชิ้นนี้
ให้อยู่คู่วงการหนังสือต่อไปอีกนานเท่านาน

พล.ต.ต.พีระพงศ์ ตามาพงศ์

คำนำสำนักพิมพ์

กาลเวลาที่ผ่านไปหลายสิบปีนั้น มีสิ่งต่างๆ หลากหลายเปลี่ยนแปลงไป หนังสือเป็นสิ่งที่ได้บันทึกถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นๆ โดยเฉพาะงานเขียนวรรณกรรม เป็นการบันทึกทางสังคมที่มีเรื่องราว มีความรู้สึกซ่อนเร้นอยู่ภายใน ผู้อ่านสามารถตีความระหว่างบรรทัดนั้นได้ หนังสือหลายเล่มที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน ผ่านกาลเวลาอย่างยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน นั้นแสดงให้เห็นถึงอักษรียภาพของผู้เขียน

หนังสือหลายเล่มของ ป. อินทรปาลิตก้าวข้ามกาลเวลา พิสูจน์ให้วงการนักเขียนนักอ่าน ยอมรับถึงความยิ่งใหญ่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง เขาเป็นนักเขียนผู้มากความสามารถ เขียนได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรักโคกเศร้าที่ทำให้

ผู้อ่านติดอกติดใจ หรือเรื่องมีผู้ตื่นเต้นเร้าใจบูชาความเที่ยง
ธรรมเนียมถูกผู้ขาย โดยเฉพาะตัวละครในเรื่อง เลือดคำ, เลือดใบ
ชีวิตของสุภาพบุรุษจอมโจร ที่มีผู้อ่านติดตามจำนวนมาก เป็น
เครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี เรื่องที่สร้างชื่อเสียงโดดเด่นให้
กับ ป. อินทรปาลิต มีผู้รู้จักมากขึ้นกว่าเดิมอีกหลายเท่า คือ
หัตถนิยายสามเกลอ อันมีตัวละครหลัก พล นิกร กิมหงวน
และมีตัวละครรองที่เข้ามาเสริมให้สนุกสนานยิ่งขึ้น คือ
ดร.ติเรก เจ้าคุณปัจจนิกพินาศ และบรรดาภรรยาของเขา
รวมถึงคนรับใช้ตัวแสบอย่างนายแห้ว โหระพาकु

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิตถูกนำมาพิมพ์ซ้ำ
แล้วซ้ำเล่า เพราะความนิยมของผู้อ่าน ตั้งแต่รุ่นเล็กไปจน
ถึงผู้ใหญ่ เป็นงานเขียนที่ให้ความบันเทิงกับผู้อ่านอย่าง
สนุกสนาน มาทุกยุคทุกสมัย เป็นงานเขียนที่เต็มเปี่ยมไป
ด้วยอารมณ์ขันและให้สาระ ผู้คนในยุคนั้นแทบไม่มีใครที่ไม่
เคยอ่านงานเขียนของเขา สำหรับในปัจจุบันได้รับการคัด
สรรให้เป็น ๑ ใน ๑๐๐ หนังสือดีที่คนไทยควรอ่าน
ด้วย นอกจากนั้นเองก็มีแฟนนักอ่านที่ชื่นชอบรวมตัวกัน
เป็นสามเกลอแฟนคลับ มีเว็บไซต์เพื่อการสื่อสาร แลก
เปลี่ยนข้อมูลกันอย่างคึกคักและสม่ำเสมอ

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิต ในชุดหัตถนิยายสามเกลอนี้เริ่มต้นเมื่อปี ๒๔๘๑ ซึ่งก็ได้รับความนิยมกันมาอย่างต่อเนื่องหลายสิบปี นอกจากให้ผู้อ่านคลายความเคร่งเครียดทางอารมณ์แล้ว ผู้เขียนได้แทรกปรัชญาการดำเนินชีวิต ซึ่งทรงคุณค่าต่อการคิดใคร่ครวญ อีกทั้งเป็นเสมือนการบันทึกและพิจารณาสังคมตลอดมาหลายสิบปี

‘ศาลาโกหก’ เป็นหนังสือเล่มชุดหนึ่งของ ป. อินทรปาลิต ที่เริ่มเขียนขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๖ เป็นหนังสือขนาด ๘ หน้ายก มอบให้สำนักพิมพ์ดวงศึกษา ของนายกิมทรวง แซ่แต้ และ นายสุพล เตชะธาดา ในเวียงนครเขมรเป็นผู้จัดพิมพ์ (ต่อมานายสุพล เตชะธาดา แยกออกมาเป็นสำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น) ราคาจำหน่ายขณะนั้น ๓.๕๐ บาท หนังสือในชุดศาลาโกหกที่มีคำโปรยว่า หัวเราะร่า ราคาเยา เบาสมองนี้ ป. อินทรปาลิตเป็นผู้บรรเลงเองทั้งหมด ไม่ว่าบทนำ กวีโวหาร ตอบจตหมายเหตุ เรื่องราวต่างแบบมนตรา นิยายสั้นจบในฉบับเป็นตอนๆ ที่ขาดไม่ได้คือนิยายสั้นสามเกลอเล่มละหนึ่งตอน (ยกเว้นศาลาโกหกลำดับที่ ๒ ไม่มีสามเกลอ) โดยมีตัวละครผู้ช่วยคือลูกชายสามเกลอเข้ามามีบทบาทเป็นกำลังสมทบ ต่อเนื่องกันจนถึงปี ๒๕๑๑ ซึ่งรวมแล้วกว่า

๗๐ ตอน ซึ่งปัจจุบันเป็นหนังสือหายากสำหรับนักสะสม
ไปแล้ว

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้ตระหนักถึงความสำคัญ
ของหนังสือชุดนี้เป็นอย่างดี ไม่ต้องการให้สูญหายไปกับ
กาลเวลา จึงได้พยายามรวบรวมต้นฉบับที่เรามีอยู่ และ
เสาะแสวงหาจากหลายแหล่งด้วยกัน จากนักสะสมและ
ผู้ชื่นชอบงานเขียนของท่านผู้นี้ โดยคัดเอาเฉพาะนิยายสั้น
ของสามเกลอมาจัดพิมพ์อีกครั้งในรูปแบบฟ็อกเก็ตบุ๊ก เพื่อ
สืบสายธารความเป็นอมตะต่อไป

การจัดพิมพ์นิยายสั้นชุดนี้ เคยจัดพิมพ์มาบ้างแล้ว
ก่อนหน้านี้หลายปี เป็นไปตามความประสงค์ของนาง
ปราณี อินทรपालิต ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของ
ป. อินทรपालิตซึ่งดำริให้จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีความประสงค์ที่
จะดำเนินการจัดทำกองทุน ป. อินทรपालิต ควบคู่กันไปด้วย
(๑) เพื่อจรรโลงผลงานของ ป. อินทรपालิต ไว้ในวง
วรรณกรรม (๒) เพื่อสนับสนุนการประพันธ์ให้กับผู้
ปรารถนายึดอาชีพนักเขียน (๓) เพื่อจัดตั้งนิติบุคคลในนาม
ป. อินทรपालิต ส่งเสริมสวัสดิการนักเขียนและครอบครัวใน
โอกาสต่อไป โดยขอให้ดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

สำหรับผู้อ่านนั้น ในการอ่านหนังสือที่นักเขียนได้
ผลิตผลงานชิ้นนั้นมานานแล้ว ถ้าผู้อ่านต้องการให้ได้วรรณธ
เพิ่มขึ้น คงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องนึกย้อนหลังไปด้วย
ว่า สมัยนั้นๆ เป็นอย่างไร ผลงานของ ป. อินทรปาลิต ชุด
นี้นั้น ได้รังสรรค์ขึ้นเมื่อประมาณสี่ทศวรรษก่อน เพื่อเป็น
การคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ สุนกสนาน และเปี่ยมด้วย
วรรณธ เราจึงคงไว้ซึ่งภาษาทุกตัวอักษรที่ใช้ในเรื่องนั้นๆ
รวมถึงค่าของเงิน และบริบทของเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆ
ในสมัยนั้นด้วย ผู้อ่านควรทำความเข้าใจในจุดนี้ไว้ก่อน

การจัดพิมพ์ในครั้งนี้ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้
เลือกสรรแนวทางที่ดีที่สุด โดยการอนุรักษ์รูปแบบที่ใกล้เคียง
กับของเดิม ไม่ว่าจะเป็นการเลือกรูปแบบและขนาดของตัวอักษร
การสะกดคำนั้นคงรูปแบบเดิมไว้รวมทั้งการทับศัพท์ ซึ่งมี
ลักษณะเฉพาะยุคสมัยนั้น โดยเฉพาะรูปภาพปกนั้นได้ใช้
รูปแบบเดิมของปกหนังสือศาลาโกหก ซึ่งส่วนมากเป็น
ฝีมือการวาดภาพของอาภรณ์ อินทรปาลิต น้องชายของ
ป. อินทรปาลิต แล้วใช้คอมพิวเตอร์ช่วยปรับแต่งสีสันทให้
สดใสเหมือนกับของเดิมมากที่สุด

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้พยายามรวบรวมต้นฉบับ

มาจัดพิมพ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้แฟนนักอ่านของ
ตามเกลอได้เป็นเจ้าของและนักสะสมได้อย่างเต็มภาคภูมิ
และหวังว่าแฟนนักอ่านรุ่นใหม่ก็จะได้อ่านได้ง่ายอย่าง
สะดวกยิ่งขึ้น โดยสามารถสัมผัสความยิ่งใหญ่ของนักเขียน
ที่ชื่อว่า ป. อินทรปาลิต นี้ได้ แม้ในปัจจุบันสมัย

ด้วยมิตรภาพและความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

ศาลาโกหก พิมพ์ปี พ.ศ. ๒๕๑๐

ขบวนรถลำเลียงกิ่งราชการขององค์การ ป.จ.ส.พ.
รวม ๕ คันบรรทุกเสบียงอาหาร ยารักษาโรค เครื่อง
อุปโภคต่างๆ ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ตอนสายวัน
จันทร์ ที่ ๑๑ กันยายน ศกนี้ มุ่งตรงไปยังสกลนคร
โดยผ่านอุดรธานีได้หายไปในบริเวณป่าที่บในเขตจังหวัด
สกลนครโดยไม่มีร่องรอย

ในที่สุดทางการก็สืบทราบว่า ขบวนรถที่นำข้าวของ
ไปส่งให้ตำรวจภูธรชายแดนกำลังสู้รบกับพวกก่อการร้าย
ได้ถูกพวกก่อการร้ายจับกุมไว้พร้อมด้วยคนขับรถ และ
กรรมกรขนส่งประจำรถ มีกรรมกรในวัยกลางคนคนหนึ่ง
หนีกลับมาอุดรได้เพียงคนเดียว

กองบัญชาการทหารสูงสุดมีคำสั่งลับเฉพาะ และ
ด่วนมากถึงศาสตราจารย์ พล.ท.ดิเรก ณรงค์ฤทธิ ห้วนหน้า
คณะผู้เชี่ยวชาญการอาวุธและวิทยาศาสตร์ของกองทัพไทย

ให้เดินทางไปปราบปรามพวกเหล่าร้ายตามแผนที่มอบให้มา
ตั้งนั้นศาสตราจารย์ติเรกกับคณะของเขาจึงต้องวางมือจาก
ธุรกิจส่วนตัวเตรียมเดินทางไปสกลนครตามคำสั่งด่วนของ
รองผู้บัญชาการทหารสูงสุดฝ่ายยุทธการคือ พล.อ.วิชิต
ชัยสมรภูมิ ท่านนายพลอาวูโส

การเตรียมการได้ปกปิดเป็นความลับที่สุด แม้กระทั่ง
สีกงและคนในบ้าน “พัชรภรณ์” ก็ไม่มีใครรู้ความจริงใน
เรื่องนี้ พล.อ.นิกรกับ จ.ส.ท.แห้วได้รับคำสั่งจากนายพล
ติเรกให้หามือเพชฌฆาตที่เรียกว่าพยัคฆ์ร้ายรวม ๑๐ คน
เพื่อร่วมงานปราบปรามพวกก่อการร้าย นิกรหามาได้ ๕ คน
เจ้าแห้วหามาได้ ๕ คน แต่ละคนเป็นฆาตกรและอาชญากร
ชื่อดังเคยผ่านมหาวิทยาลัยบางขวางมาแล้ว มีคดีสำคัญ
ติดตัวมากมายซึ่งตำรวจกำลังติดตามล่าตัวอยู่ คนเหล่านี้
ต่างให้สัตย์สาบานปฎิญาณตนว่าจะยอมตายเพื่อประเทศชาติ
ในการทำลายล้างศัตรูคือพวกก่อการร้าย ทุกคนจะเคารพ
เชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งของนายพลติเรกและ พล.ต.พล
พัชรภรณ์อย่างเคร่งครัด

ศาสตราจารย์ติเรกให้คำมั่นสัญญาว่าถ้าหากว่าพวก
เพชฌฆาตเหล่านี้ทำงานร่วมกับคณะผู้เชี่ยวชาญอาวุธ

ได้สำเร็จผลเขาจะเสนอเรื่องราวต่อรัฐบาลเพื่อขอให้รัฐบาล
ออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่เพชรฆาตโหดเหล่านี้
และจะรับทุกคนไว้เป็นทหารในสังกัดหน่วยเชี่ยวชาญการ
อาวุธและวิทยาศาสตร์ของกองทัพไทย ขอยศประทอนให้
อย่างน้อยก็สิบโท

ตอนสายวันนั้น

ก่อนเวลา ๙.๐๐ น. เล็กน้อย รถบรรทุก ๑๐ ล้อ
ยี่.เอ็ม.ซี.ของกรมการขนส่งทหารบก รวม ๓ คัน ซึ่งใช้เลข
ทะเบียนปลอมเป็นรถบรรทุกส่วนบุคคล จอดเรียงรายอยู่
บนถนนหน้าบ้าน “พิชราภรณ์” เตรียมพร้อมที่จะออกเดินทาง
ไปตามจุดหมาย รถบรรทุกทั้ง ๓ คันนี้มีผ้าใบคลุมประทุน
ในรถมีถังไม้กองซ้อนกันมากมาย เป็นระเบียบเรียบร้อย
แต่เป็นถังเปล่าๆ ไม่มีข้าวของอะไร เพื่อหลอกดวงฝ่ายศัตรู
ให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องอุปโภคบริโภค และยารักษาโรคที่ทาง
การส่งไปให้ตำรวจภูธรชายแดน พลขับได้นำรถมามอบให้
ศาสตราจารย์ดิเรกตอน ๗.๐๐ น. แล้วก็กลับไป

คณะผู้เชี่ยวชาญการอาวุธ และเหล่าเพชรฆาตทั้ง
หลายต่างอยู่ในสภาพพร้อมที่จะออกเดินทาง ขณะนี้กำลัง

รอคอยต้อนรับ พล.อ.วิจิต ชัยสมรภูมิ ซึ่งท่านจะมาเยี่ยมมา
ทำความรู้จักกับเหล่าเพชรฆาตและมาส่งหน่วยกล้าตายนี้
ตามที่นายพลติเรกรายงานให้ท่านทราบว่าเป็นเพชรฆาตทั้ง ๑๐
คนล้วนแต่เก่งกล้าสามารถเกินมนุษย์ กล้าหาญ เขี้ยวโหด
โหดเหี้ยม ฆ่าคนอย่างใจเย็น ทุกคนรับรองว่าจะฆ่าพวก
ก่อการร้ายไม่ให้มีเหลืออยู่ในแผ่นดินไทยแม้แต่คนเดียว
ท่านรองผู้บัญชาการทหารสูงสุดจะมาถึงบ้าน “พัชรภรณ์”
ในเวลา ๙.๐๐ น.

หน่วยกล้าตายรวม ๑๙ คนต่างพากันยืนอยู่ในแถว
หน้ากระดานเรียงเดียวในสนามหน้าตึกกรมถนนคอนกรีต
เจ้าคุณปัจจุบันยืนอยู่หัวแถว ต่อมาก็คือ พล.ต.พล
พ.อ.นิกร พ.อ.กิมหงวน ร.อ.พนัส ร.อ.นพ ร.อ.สมนึกและ
ศาสตราจารย์ ร.อ.ดำรง จ.ส.ท.แห้ว แล้วก็พวกเพชรฆาต
ทั้ง ๑๐ คน นายพลติเรกยืนอยู่หน้าแถว ทุกคนแต่งเครื่อง
ฝึกสวมหมวกเก็บ ไม่มีเครื่องหมายยศและสังกัด มีปืน
ยิงเร็วเป็นอาวุธและปืนพกอยู่ในซองปืนคนละกระบอก มี
ย่ามประจำตัวคนละใบ ในย่ามคือกระสุนปืนและของใช้ที่
จำเป็น มีระเบิดมือแขวนอยู่ที่หน้าอกคนละสองตามถูก
พวกเพชรฆาตทั้ง ๑๐ คน มีอายุอย่างต่ำ ๒๒ ปีและ

อย่างสูง ๓๕ ปี แต่ละคนใบหน้าเหี่ยมบอกให้รู้ว่าเป็น
อาชญากรและฆาตกร หลายคนไว้หนวดและเครา บางคน
ไว้ทั้งหนวดและเครา ส่วนมากรูปร่างสูงใหญ่ ทุกคนมี
ความเคารพรักคณะพรรคที่สืบทอดมาจากรุ่นพ่อและเจ้าคุณ
ปัจจุบันนี้มาก ต่างพร้อมที่จะสู้ตายเพื่อหวังจะได้รับนิรโทษ
กรรมมีโอกาสดำกลับเนื้อกลับตัวเป็นพลเมืองดี และมี
โอกาสอันดีงามที่จะได้แสดงวีรกรรมในคราวนี้

เมื่อแลเห็นรถยนต์คันหนึ่งเลี้ยวผ่านประตูรั้วบ้านเข้า
มา นายพลติเรกก็ร้องขึ้นดังๆ

“หน่วยกล้าตาย...ตรง”

พ.อ.นิกรหัวเราะก๊าก

“รถบรรทุกของโรงสีอ้ายหงวนเอาข้าวสารมาส่งไว้
คันออกเบ้อเริ่มแกเห็นเป็นรถคาคิลแล้คของท่านรองไปได้”

คนสวนคนหนึ่งบอกให้คนขับรถบรรทุกถ่อ่นย้อนศรไป
ทางรถออก เพราะทางด้านรถเข้าคือทางด้านโรงรถมีรถ
บรรทุก ๑๐ ล้อจอดอยู่ถึง ๑๐ คัน และต้องเตรียมที่ไว้ให้
รถท่านรองผู้บัญชาการจอดอีกคันหนึ่งซึ่งท่านกำลังเดินทาง
มาแล้ว

รถบรรทุกโตโยต้าคันนั้นเลี้ยวขวามือย้อนศรตรงไป

ทางหลังตึกใหญ่ บนรถมีข่าวสารอยู่ ๑๐ สอบ ถึงแม้ข่าวสารจะขึ้นราคาคุณหญิงวาดก็ไม่เดือดร้อนเพราะบ้าน “พัชรภรณ์” ไม่เคยซื้อข่าวสารกิน เสียหวนสั่งให้โรงสีของเขาส่งมาเป็นประจำ พอจวนจะหมดลงผู้ก็ส่งมาอีก แม้กระทั่งน้ำปลาโรงงานทำน้ำปลาของอาเลี้ยที่ชลบุรีก็ส่งมาให้เสมอ

ในสองนาที่นั่นเอง พล.อ.วิชิตก็มาถึงบ้าน “พัชรภรณ์” เมื่อคิดถึงเล็กเก่งสืดำผ่านประตูรั้วบ้านเข้ามา พล.ต.พลก็รีบบอกให้ศาสตราจารย์ติเรกทราบ

“เฮ้ย-เจ้านายมาแล้ว”

นายพลติเรกมองตามสายตาพลแล้วหัวเราะ

“สามล้อเครื่องแท้ๆ อย่าหลอกกันหน่อยเลยวะ”

พลอ้าปากหวอ

“อ้ายหมอ นัยน์ตาแกนี่ควรจะเปลี่ยนแว่นใหม่ได้แล้ว รดคิดถึงเล็กเก่งคันเบือเริ่มแสบเห็นเป็นสามล้อเครื่องท่านมาจริงๆ ไฉน”

นายพลติเรกสะดุ้งโหยง คราวนี้เขาแลเห็นคิดถึงเล็กเก่งแล่นเข้ามาถึงแนวรถบรรทุกแล้ว มีรถตรวจการณ์ของตำรวจตรทหารบกติดตามมาคันหนึ่ง ศาสตราจารย์ติเรกร้อง

บอกแถวทันที

“ทั้งหมด...ตรง”

ท่านนายพลอาวุโสในเครื่องแบบสีทากี้แกมเขียวเข้ด
แขนยาวผูกเน็คไท สวมหมวกแก๊ปทรงหม้อตาลกำวลงมา
จากตอนหลังรถในท่าทางสง่าภาคภูมิใจด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม
แจ่มใส ศาสตราจารย์ดิเรกจึงบอกแถวทำความเคารพด้วย
เสียงอันดัง

“ทำความเคารพรองผู้บัญชาการทหารสูงสุด แลซ้าย”

ทุกคนยกมือขวาขึ้นและแตะไหล่ซ้ายและทำแลซ้าย
พร้อมเพรียงกัน นายพลดิเรกจึงเข้าไปรายงานตัวตามระเบียบ

“กระผมศาสตราจารย์ พลโทดิเรก ณรงค์ฤทธิ์ ผู้บังคับ
หน่วยกล้าตาย ขอรายงานกำลังรบให้ท่านทราบดังต่อไปนี้
มีนายทหารประจำหน่วยซึ่งเป็นนายทหารสัญญาบัตร ๔ คน
นายทหารประทวนหนึ่งคน พลอาสาสมัคร ๑๐ คน รถยนต์
บรรทุกของกรมการขนส่งทหารบก ๓ คัน หน่วยกล้าตาย
พร้อมที่จะออกเดินทางได้แล้วครับผม”

ท่านนายพลอาวุโสวันทยหัตถ์ตอบขณะที่ท่านฟัง
รายงานอยู่ตลอดเวลาแล้วท่านก็ลดมือลงยื่นมือให้ศาสตราจารย์ดิเรกสัมผัส

“ผมขออวยพรให้อาจารย์และทุกคนโชคดีนะคะ”

“ขอบคุณครับท่านรอง”

พล.อ.วิจิตมองคูหน่วยกล้ำตายซึ่งยืนอยู่ในแถวด้วยความสนใจกับพวกเพชฌฆาตทั้ง ๑๐ คน ซึ่งเป็นอาสาสมัครมีฐานะเท่ากับเป็นพลทหารประจำหน่วยนี้

“อาจารย์แน่ใจหรือว่าพลอาสาสมัครที่ผู้การนิกรและเจ้าแห้วหามา สามารถที่จะทำการสู้รบได้ดี”

“ความสามารถในการรบผมรับรองไม่ได้ครับท่านรอง แต่ในด้านกำลังใจและความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวแล้วผมกล้ารับรองครับ คนเหล่านี้เคยฆ่าคนอย่างโหดเหี้ยมทารุณจนเห็นเป็นเรื่องเล็ก และผ่านการต่อสู้มาแล้วอย่างโชกโชน”

“ถ้ายังงั้นก็ดีมาก พาผมไปแนะนำให้รู้จักเป็นรายตัวหน่อยซีครับ”

“เชิญครับ ถึงแม้พวกเราหน่วยกล้ำตายมีจำนวนเพียง ๒๐ คน ผมก็ใคร่จะขอเชิญท่านรองให้ตรวจแถวด้วยเพื่อเราจะได้ภาคภูมิใจ”

“เอา-ตกลงครับอาจารย์”

นายพลดิเรกเดินเคียงคู่กับท่านรองมาที่แถว ท่านนายพลอาวุธโสเริ่มตรวจแถวทันทีจากหัวแถวไปทางท้ายแถว

นิกรยิ้มและใช้ปากบรรเลงต่างแตรวงทำเพลง “มาร์ชทหารบก”
เพื่อให้การตรวจแถวของท่านนายพลอาวูโสมีชีวิตชีวาขึ้น

“แตรแห่ดแต่แร แต่ละริคแต่...แต่ละลิตแต่แต่ดีแต่แต่
...แต่...ตะแร...ตะลิตตะแร...ตะแห่ว...แต่ดีแรแต่แต่แต่ดีแต่
ปู้ปั้งๆ”

พล.ต.พลยกศอกซ้ายกระทุ้งหน้าอกนิกรดังอึกแล้ว
ตวาดเบาๆ

“ไม่ต้องบรรเลง”

พล.อ.วิสิทกับศาสตราจารย์ติเรกหยุดยืนปลายแถวนั้น
ต่อจากนั้นนายพลติเรกก็พยักพยัคให้พลอาสาสมัครหรือ
เพชรฆาตที่ยืนอยู่ท้ายแถวรายงานตัวตามที่ได้ฝึกสอนไว้

“กระผมพลอาสาสมัครเจสลี เจมส์ครับ”

“ดีมาก ท่าทางของเธอไม่เลวนี่นะ เจสลี เจมส์ เธอ
เถอะ ถ้าปราบพวกก่อการร้ายได้และรอดชีวิตกลับมากระ-
ทรวงกลาโหมจะจัดเสนอรัฐบาลขอให้ออกพระราชบัญญัติ
นิรโทษกรรมให้พวกเธอ”

“ขอบคุณครับผม แต่ว่าตอนเดินทางไปนี้ถ้าหากตำรวจ
จับพวกเราละครับ”

ท่านรองหัวหน้า

“ไม่จับแน่นอนเพราะพวกเธอไปในขบวนของนายพล
ดิเรก เป็นหน่วยรบพิเศษของกองทัพไทย ถึงแม้จะมีการ
ตรวจค้นรถตามด่านกักรถ เพียงแต่นายพลดิเรกแสดงบัตร
ประจำตัวตำรวจก็จะปล่อยให้ผ่านไปทันที”

พล.อ.วิจิตเลื่อนตัวมายืนเบื้องหน้าคนที่สอง เจ้าหนุ่ม
ร่างใหญ่รายงานตัวทันที เสียงที่พูดฉาดฉานแต่นอบน้อม

“กระผมพลอาสาสมัครสิงห์ คีบบร่ำ ครับ”

พล.อ.วิจิตสะอื้นเล็กน้อย

“หมายความว่าเธอร้ายกาจเหมือนงูเห่า...”

“ไม่ใช่เช่นนั้นหรอกครับ ผมเคยถูกงูเห่ากัด เพื่อนๆ
มันเลยเรียกผมว่าสิงห์ คีบบร่ำ”

ท่านรองเลื่อนตัวไปอีก คนที่สามรายงานท่านทันที

“กระผมอาสาสมัครเสือเหลืองครับ”

“เคยเป็นโจรหรือ”

“ครับผม ปล้นและฆ่าเจ้าทรัพย์มาหลายรายแล้วครับ
กระผมหลบซ่อนตัวอยู่ที่ช่องนางโลม พี่แหวไปเที่ยวพบผม
เข้าก็ชวนมาสมัครไปรบกับพวกก่อการร้ายและท่านนายพล
ดิเรกรับรองว่าถ้ากลับมาจะช่วยเหลือพวกผมให้รอดพ้นจาก
คดีครับผม”

“ถูกละ เราต้องช่วยพวกเธอแน่นอน ข้า-แล้วเธอละชื่ออะไร” ท่านนายพลถามเจ้าหนูมุ้งสูงใหญ่ใบหน้าเหี่ยมคนหนึ่ง

“กระผมพลอาสาสมัครเลื้อยเขี้ยวครับ”

พล.อ.วิจิตขมวคคิ้วเข้าหากัน

“เธอเป็นน้องเลื้อยขาวไหม”

“แะะ แะะ เปล่าครับคนละพ่อคนละแม่ ผมกับเลื้อยขาวต่างก็เป็นโจรมืออาชีพปล้นเขากิน กระผมฆ่าคนมา ๑๒ ศพแล้วครับ ตำรวจกำลังสืบหาตัวกระผม”

ท่านนายพลมือตบป่าเลื้อยเขี้ยว

“ขอให้เธอสู้รบกับศัตรูของประเทศชาติให้เต็มที่ ถ้ารอดตายกลับมาทางการจะต้องช่วยพวกเธอแน่นอน พวกเธอจะพันชื่อหามีโอกาสได้กลับเนื้อกลับตัวเป็นพลเมืองดีและจะได้เป็นนายสิบแห่งหน่วยผู้เชี่ยวชาญการอาวุธและวิทยาศาสตร์ของกองทัพไทย เป็นการตอบแทนความดีความชอบของพวกเธอ”

ท่านรองเลือนตัวมายืนข้างหน้าเพชรฆาตคนที่ ๕ เจ้าหนูมุ้งสูงเตี้ย แต่ลำสันแบบมะขามข้อเดียวรายงานตัวด้วยเสียงค่อนข้างดังฟังชัดแบบทหาร

“กระผมพลอาสาสมัครตะโก้ครับ”

พล.อ.วิชัยยิ้มเล็กน้อย

“ชื่อคล้ายๆพวกพักษ์ร้ายในหนังยุคนี้ จังโก้ ริงโก้ ตะโก้ เข้าที่ตีเหมือนกัน ประวัติของเธอเป็นมาอย่างไร”

“มือปืนอาชีพรับจ้างฆ่าคนครับผม”

“อ้อ แต่ละคนล้วนแต่เป็นฆาตกรชั้นเลือร้ายทั้งนั้น”

นายพลติเรกยกมือวันทยหัตถ์ท่านนายพลอาวุโสแล้ว
รายงานให้ท่านทราบ

“ทั้งห้าคนที่รายงานตัวกับท่านรองเป็นคนที่จำสิบโท
เหี้ยวพามาสมัครครับ”

“จั้นเระ ละแล้วห้าคนข้างหน้า”

“ผู้การนิกรหามาครับ”

พล.อ.นิกรพูดเสริมขึ้นดังๆ

“ของผมรับรองครับ มือไวใจเพชรสู้ตายคาเวจ...”

“อ้าว ไหงยังจั้นละ”

นิกรหัวเราะ

“กลอนมันพาไปครับท่านรอง”

พลอาสาสมัครคนที่ ๖ ซึ่งเป็นคนของนิกรรายงานตัว
ทันทีเมื่อสบตากับท่านนายพลอาวุโส

ลิขสิทธิ์จากการจัดพิมพ์หนังสือชุดนี้
 นำไปสะสมในกองทุน ป. อินทรมานิต
 เพื่อสนับสนุนคนรุ่นใหม่ที่มีใจรักศิลปะ
 และการประพันธ์ทางเดียวกับผู้เขียน
 ตามเจตนาและปณิธานอันแรงกล้า
 ของนางปราณี อินทรมานิต ผู้เป็นภรรยา
 และเพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก
 ตราบจนวาระสุดท้ายของชีวิตผู้เขียน

